

Zaaknummer 14.224

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 8 december 2014 uitspraak gedaan betreffende het beroep van

....., wonende te, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de tentamencoördinator van 14 oktober 2014, hierna: verweerder,

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 27 oktober 2014 heeft appellante beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 14 oktober 2014. Op 27 november 2014 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 8 december 2014. Appellante is, in het bijzijn van haar vader, ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, leden examencommissie.

II. Motivering

1. Appellante heeft op 10 juli 2014 het hertentamen 1B1 afgelegd, waarvoor zij een 5,4 heeft behaald. Voor haar antwoord op open vraag B van dit tentamen heeft appellante, naar haar mening ten onrechte, twee punten gekregen. Vraag B bevatte twee vragen: vraag 1 (Wat zijn de drie typen capillairen) en vraag 2 (wat zijn de belangrijkste verschillen tussen deze drie typen). Voor vraag 1 was één punt te behalen, voor vraag 2 drie punten. Voor vraag 1 heeft zij een punt gekregen en voor vraag 2 eveneens een punt. Appellante meent dat haar antwoord op vraag 2 met twee punten zou moeten worden gewaardeerd zodat zij in totaal drie punten voor vraag B zou hebben. Appellante heeft haar bezwaar tegen het toegekende aantal punten voor vraag 2 van vraag B kenbaar gemaakt bij de docent na de digitale inzage via het checkmate programma. Appellante stelt dat haar antwoord overeenkomt met het modelantwoord.

De docent heeft het bezwaar niet gehonoreerd. Vervolgens heeft appellante conform het gestelde in de OER van de opleiding bezwaar aangetekend tegen de beoordeling van vraag B bij de tentamen coördinator. Deze heeft op 14 oktober 2014 het bezwaar van appellante afgewezen, waarna appellante beroep heeft ingesteld bij het college.

2. Verweerder brengt naar voren dat de examiner gemotiveerd heeft aangegeven waarom voor vraag 2 van open vraag B het aantal punten is gegeven zoals dat is gegeven (twee in plaats van drie punten) en waarom het antwoord van appellante geen extra punt verdient. De examiner heeft aangegeven dat het bij vraag 2 gegeven antwoord een herhaling is van het op vraag 1 gegeven antwoord en daarvoor worden niet opnieuw punten toegekend. Bij vraag 1 moesten de drie capillairen worden genoemd. Bij vraag 2 ging het juist om de onderscheidende verschillen tussen de capillairen die bij vraag 1 al zijn genoemd. In het verweerschrift alsook ter zitting wordt het juiste antwoord op vraag 2 toegelicht. In het antwoord van appellante worden de termen van vraag 1 ('gefenestreerd' en 'continue') nog eens herhaald, waarbij in het antwoord van appellante ontbreekt wat 'gefenestreerd' precies inhoudt. Appellante merkt op dat dat

niet gevraagd werd.

Het college informeert wie de tweede herbeoordeling heeft gedaan. Verweerder antwoordt dat de tweede herbeoordeling door de tentamencoördinator,, is gedaan. Hij is een andere examinerator dan de docent die de eerste herbeoordeling heeft gedaan na de digitale inzage. Appellante merkt op dat zij van deze tweede herbeoordeling door..... niets heeft gehoord. Verweerder wijst op de schriftelijke reactie van de tentamencoördinator op het bezwaar van appellante, welke bij de stukken is gevoegd.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Met betrekking tot de beoordeling van een tentamen merkt het college het volgende op. Het afnemen van toetsen is ingevolge artikel 7.12 c lid 1 WHW een discretionaire bevoegdheid van de daartoe door de examencommissie aangewezen examineratoren. Daaronder valt ook de (wijze van) beoordeling en de beoordelingsnormen. Deze beslissingen kunnen slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft bij beroep tegen een beoordeling na te gaan of de examinerator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Het college is van oordeel dat met de door verweerder overgelegde stukken de beoordeling van desbetreffende vraag deugdelijk en transparant is. In hetgeen appellante heeft aangevoerd ziet het college, met inachtneming van een marginale toetsing, geen aanknopingspunten voor het oordeel dat bij de beoordeling van desbetreffende tentamenvraag in strijd met het recht is gehandeld. Het college betreft daarbij dat het door appellante gegeven antwoord tweemaal is herbeoordeeld door twee verschillende examineratoren. Het is het college niet gebleken dat de examineratoren de onderhavige vraag niet onafhankelijk van elkaar hebben herbeoordeeld.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.